

12.10.2018

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle
PL 180
00131 Helsinki
korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Asia

Valitusluvan hakeminen ja valitus ympäristölupa-asiassa

Valitusoikeus

YIT Infra Oy (ent. Lemminkäinen Infra Oy) on ollut ympäristöluvan hakija.

Valituksenalainen päätös

Vaasan hallinto-oikeuden päätös nro 18/0345/1,
14.9.2018 (dnro 00114/17/5109)

Valitusaika

Päätös on annettu 14.9.2018. Valitusaika päättyy 15.10.2018.

Valittajan yhteystiedot (postitusosoite) ja yhteyshenkilö

YIT Infra Oy (y-tunnus 2138243-1), kotipaikka Helsinki

YIT Infra Oy / Luvat
PL 36
00621 Helsinki

Yhteyshenkilö:
Suvi Sasi-Gouatarbès, Helsinki
Päälakimies
P. 02071 53017
suvi.sasi@yit.fi

Laskutustiedot

YIT Infra Oy
PL 456
00026 BASWARE
Verkkolaskuosoite: 003721382431
Viite: 200470

12.10.2018

Valituslupan hakeminen

VAATIMUKSET

YIT Infra Oy ("YIT") hakee korkeimmalta hallinto-oikeudelta valituslupaa Vaasan hallinto-oikeuden 14.9.2018 tekemään päätökseen nro 18/0345/1, joka koskee Vantaan ympäristölautakunnan tekemää päätöstä YIT:n ympäristölupahakemusta koskevassa asiassa.

PERUSTELUT

Sovellettavat oikeusohjeet

Valituksenalainen ympäristölupapäätös on tehty kumotun ympäristönsuojelulain (86/2000) nojalla, koska ympäristölupahakemus on jätetty ennen uuden ympäristönsuojelulain voimaantuloa (1.9.2014). Uuden ympäristönsuojelulain (527/2014) 190.1 §:n nojalla hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Kyseistä säännöstä sovelletaan sen voimaantulon (1.1.2018) jälkeen annettuihin hallinto-oikeuden päätöksiin.

Valituslupaa haetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) 13 §:n 2 momentin kohtien 1 ja 3 perusteella.

1 Valituksenalainen päätös

YIT:n hankealueeseen on sovellettu YVA-menettelyä ja Uudenmaan ELY-keskus on lausunut ympäristölupahakemukseen sisältyneestä YVA-selostuksesta 10.8.2010. YVA-menettely on aloitettu vuonna 2009, jolloin YIT:n tarkoituksena on ollut louhia kiviainesta noin 45 hehtaarin alalta. YIT on vuonna 2011 hakenut ympäristölupaa kallion louhintaan sekä kiviaineksen murskaukseen ja kierrätykseen valituksenalaista päätöstä laajemmalle alueelle (louhinta-alue 20,2 hehtaaria). Valituksenalainen päätös (liite 1) koskee hakemusta, jota on päivitetty muuttuneiden lähtötietojen osalta, ja jolla YIT on 17.9.2015 hakenut Vantaan ympäristölautakunnalta ympäristölupaa em. toimintaa varten kiinteistöille Kumpula 2 (92-416-4-485) ja Köningstedtinvuori (92-416-4-624) Vantaan Riipilässä (louhinta-alue noin 19,3 hehtaaria). YIT on tehnyt ao. alueen kiinteistöjen omistajien kanssa käyttöoikeussopimukset maa-ainesten ottotoiminnalle. Vantaan ympäristölautakunta siirsi vuonna 2011 lupa-asian Etelä-Suomen aluehallintovirastolle, joka kuitenkin palautti päätöksellään (liite 2) asian vuonna 2015 takaisin Vantaan ympäristölautakunnalle käsiteltäväksi. Aluehallintovirasto totesi uuteen jätelakiin (646/2011) vedoten, ettei muualta tuotavan puhtaan kiviaineksen murskaus ole jätteen käsittelyä, eikä asian käsittely kuulunut siten aluehallintoviraston toimivaltaan.

Vantaan ympäristölautakunta epäsi YIT:n ympäristölupahakemuksen 14.12.2016. Ympäristölautakunta vetosi päätöksessään muun muassa YSL 6.2 §:n 2. kohtaan, jonka mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset. Ympäristölautakunta totesi ratkaisussaan myös, että toiminnasta voisi aiheutua YSL 42.1 §:n kohtien 2, 4 ja 5 mukainen seuraus sekä hiukkaspäästöjen osalta lisäksi mahdollisesti YSL 42.1 §:n kohdassa 1 tarkoitettua terveyshaittaa. YIT:n näkemyksen mukaan lupahakemuksen mukainen toiminta on kuitenkin toteutettavissa siten, että siitä mahdollisesti aiheutuva pilaantuminen ja pilaantumisvaara ovat riittävästi ehkäistävissä, mikä on osoitettu jo lupahakemuksessa sekä siihen valitusprosessin myötä tehdyissä muutoksissa (louhinta-alue 11 hehtaaria).

YIT teki ympäristölupapäätöksestä valituksen (liite 3), jonka Vaasan hallinto-oikeus hylkäsi valituksenalaisella päätöksellään 14.9.2018. Hallinto-oikeus pysytti Vantaan ympäristölautakunnan päätöksen ja vetosi perusteluissaan alueen maankäytön muuttumiseen Uudenmaan 2. ja 4. vaihemaakuntakaavojen myötä. Kuitenkin lupaprosessin alkaessa maakuntakaava (Uudenmaan maakuntakaava ja Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaava) ei muodostanut estettä ottotoiminnalle, Vantaan yleiskaavatilanne oli sama kuin tällä hetkellä ja Nurmijärven kunta oli laatimassa Klaukkalan osayleiskaavaa. Kaavatilanne ja siinä lupa-asian käsittelyn aikana tapahtuneet muutokset, mukaan lukien em. Uudenmaan 2. ja 4. vaihemaakuntakaavat, eivät muodosta estettä ottamistoiminnalle.

12.10.2018

2 Perusteet vaatimukselle

YIT:n mukaan valitusluvan myöntämiselle on olemassa hallintolainkäyttölain 13.2 §:n kohtien 1 ja 3 mukaiset perusteet. Hallinto-oikeus on hylännyt YIT:n valituksen viittaamalla mm. maakuntakaavojen muuttumiseen alueella, jossa kuitenkin voimassa olevan kaavan taajama-aluevarausmerkintä ei ole ristiriidassa ympäristönsuojelulaissa tai maa-aineslaissa säädettyjen lupaedellytyksien kanssa. Hallinto-oikeus on antanut päätöksessään ratkaisevan suuren painoarvon muutoksen alla olevalle maakuntakaavalle, vaikka ao. alueella on voimassa olevaa maakuntakaavaa tarkempi yleiskaava, joka ei ole ottotoiminnan esteenä.

Hallituksen esityksessä ympäristönsuojelulaiksi (HE 84/1999) todetaan, että ”Oikeusvaikutteisilla kaavoilla tarkoitettaisiin maankäyttö- ja rakennuslain mukaisia asema- tai yleiskaavoja.” YIT:n näkemyksen mukaan valituksenalainen päätös ei vastaa lainsäätäjän tarkoittamaa tulkintaa lupaharkinnassa huomioitavasta kaavoituksesta. Huomionarvoista on, että jäljempänä olevassa valituksessa tarkemmin esitettävällä tavalla alueen kaavoitukseen suunnitteilla olevat muutoksetkaan eivät muodosta estettä ympäristöluvan myöntämiselle. YIT:n näkemyksen mukaan hallinto-oikeuden päätös on tärkeää saattaa korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi, jotta voidaan turvata lain soveltamisen ennakoitavuus ja yhteneväisyys ympäristölupaharkinnassa huomioitavaan kaavoitukseen liittyen muissa samanlaisissa tapauksissa. Lisäksi valitusluvan myöntämiselle on erityisen painava syy huomioiden, että YIT on käyttänyt melkein 10 vuotta alueen lupaprosessiin ja pienentänyt haettavaa aluetta sikäli kuin se selvitysten myötä on ollut tarpeen. Ympäristöluvan myöntämisedellytykset ovat olemassa toiminnan rajautuessa vastaselityksessä (liite 4.) esitetyllä tavalla ja toimittaessa hakemuksen mukaisesti, eikä alueella voimassaolevan kaavan taajama-aluevarausmerkintä ole lähtökohdiltaan ristiriidassa ympäristönsuojelulaissa tai maa-aineslaissa säädettyjen lupaedellytysten kanssa.¹ YIT korostaa hallinto-oikeuden todenneen päätöksessään itsekkin, että hankealueen uudelleen rajausten johdosta asia olisi tullut palauttaa lupaviranomaiselle uutta käsittelyä varten. Hallinto-oikeus ei ole kuitenkaan näin tehnyt, vaan on hylännyt YIT:n valituksen.

YIT:n näkemyksen mukaan asiassa täyttyvät hallintolainkäyttölain 13.2 §:n kohtien 1 ja 3 mukaiset perusteet valitusluvan myöntämiselle.

¹ Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava, jonka Ympäristöministeriö hyväksynyt 2014, KHO t. 1770 29.4.2016 (muu ratkaisu 2016), Uudenmaan liiton lausunto dnro 26/05.03.04/2016, 13.6.2016 § 87 (liite 5).

12.10.2018

Valitus

VAATIMUKSET

YIT kunnioittavasti pyytää, että korkein hallinto-oikeus kumoaa Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen ja palauttaa ympäristölupa-asian Vantaan ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi luvan myöntämistä varten.

PERUSTELUT

1 Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen pääasiallinen sisältö

Vaasan hallinto-oikeus on hylännyt valituksenalaisessa päätöksessä YIT:n valituksen (liitteet 3). Hallinto-oikeus on katsonut, että suunniteltu toiminta haittaisi YIT:n vastaselityksessä (liite 4) esittämällä tavalla rajoitettunakin kohtuuttomasti alueen kaavoituksen mukaista käyttötarkoitusta. Hallinto-oikeuden mukaan ympäristöluvan myöntämiselle ei ole olemassa vanhan ympäristönsuojelulain (86/2000) 6.2, 41.1 ja 42.2 §:ien perusteella edellytyksiä, koska ottotoiminnan myötä alueen tuleva rakentaminen ja viherväylän toteuttaminen hankaloituisi, eikä ottotoiminta soveltuisi taajamatoimintojen alueelle. Asiassa noudatetaan vanhaa ympäristönsuojelulakia, koska asia on tullut vireille ennen uuden ympäristönsuojelulain (527/2014) voimaantuloa.

YIT toteaa esittäneensä hallinto-oikeudelle vastaselityksessään uuden hankealueen rajauksen, koska hakemusvaiheessa ei vielä ollut tiedossa, että kiinteistölle 92-416-4-6 on haettu rakennuslupaa. Hankealueen rajausta on muutettu useasti lupaprosessin aikana, jotta potentiaaliset haitat jäivät mahdollisimman pieniksi. Hallinto-oikeus on todennut päätöksessään seuraavasti:

"Hallinto-oikeuden tehtävänä ei ole ensiasteena ratkaista, onko hanke toteutettavissa uuden hankealueen rajauksen mukaisesti siten, että edellytykset ympäristöluvan myöntämiselle ovat olemassa. Lähtökohtaisesti ympäristölautakunnan päätös olisi siten kumottava ja asia palautettava uutta käsittelyä varten."

Hallinto-oikeus on siten itsekin päätöksessään todennut, että asia olisi tullut palauttaa lupaviranomaiselle uutta käsittelyä varten. Hallinto-oikeus ei ole kuitenkaan näin tehnyt, vaan on hylännyt YIT:n valituksen vetoamalla alueen kaavoitukseen. Alueen kaavoitus tai siihen suunnitteilla olevat muutoksetkaan eivät kuitenkaan muodosta estettä ympäristöluvan myöntämiselle. Yksityiskohtaiset perustelut kaavoitukseen liittyen esitetään alla.

2 Valitusperusteet

2.1 Kaavoitus ei esteenä ympäristöluvan myöntämiselle

Vantaan yleiskaava

Riipilän alueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa. Vantaan yleiskaavassa, jonka kaupunginvaltuusto on hyväksynyt 17.12.2007, hankealueelle on osoitettu merkintä M (maa- ja metsätalousvaltainen alue), joka ei ole este toiminnan sijoittamiselle. Yleiskaava ei siis muodosta estettä ympäristöluvan myöntämiselle.

Maakuntakaava

Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa hankealue sijoittuu taajamatoimintojen alueelle, jonka kaavamerkintä kuuluu seuraavasti:

"Merkinnällä osoitetaan yksityiskohtaista suunnittelua edellyttävät asumiseen, palvelu- ja työpaikka- sekä muihin taajamatoimintoihin varattavat rakentamisalueet. Merkintä sisältää taajamien sisäiset liikenneväylät sekä liikenteen tarvitsemat satama-, huolto-, varikko-, terminaali-, ratapiha- ja muut vastaavat alueet, ulkoilureitit, pyöräily- ja jalankulkureitit, paikalliskeskukset, yhdyskuntateknisen huollon alueet, muut eritysalueet, paikalliset

12.10.2018

suojelualueet sekä virkistys- ja puistoalueet. Taajamatoimintojen alue-merkintä ei estä maa- ja metsätaloustoiminnassa olevien alueiden säilyttämistä tarvittaessa nykyisessä käytössään.”

Taajamatoimintojen merkintää täydentää lisäksi taajamatoimintojen reservialue, joka on kehittämisperiaatemarkintä, jolla osoitetaan pitkällä aikavälillä toteutettavat taajama-toimintojen alueet tai työpaikka-alueet.

Uudenmaan liitto on antanut YIT:n maa-aines- ja ympäristölupahakemuksesta lausunnon 13.6.2016 (liite 5), jossa se on todennut muun muassa seuraavaa:

”Suunniteltu ottotoiminta ei ole lähtökohdiltaan ristiriidassa maakuntakaavan tavoitteellisen maankäytön kanssa.”

”Alueen siirtymiseen taajamatoimintojen alueeksi voi liittyä myös maa-ainesten ottoa, jos maa-aineslain mukaiset luvan myöntämisedellytykset täyttyvät.”

”Voimassa olevissa maakuntakaavoissa ei ole osoitettu suunnitellulle ottoalueelle sellaisia kaavamerkintöjä tai kaavamääräyksiä, jotka ovat lähtökohdiltaan ristiriidassa maa-aineslaissa tai ympäristönsuojelulaissa säädettyjen lupaedellytysten kanssa.”

YIT toteaa, että maakuntakaava tai yleiskaava ei sisällä sellaisia erityisiä maankäyttövarauksia, jotka ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaisesti estävät luvan myöntämisen. Uudenmaan liiton lausunnossa todetaan nimenomaisesti, että ottotoiminta ei ole ristiriidassa maakuntakaavan tavoitteellisen maankäytön kanssa. YIT huomauttaa, että taajamatoimintojen kaavamerkintä edellyttää todennäköisesti joka tapauksessa kallion louhimista tiettyyn tasoon kaavan toteuttamiseksi.

Uudenmaan liitto on lisäksi lausunnossaan todennut, että *”Voimassa olevassa maakuntakaavassa on ottoalueen luoteispuolelle osoitettu viheryhteystarve.”* Viheryhteyden sijaintia on tarkennettu 4. vaihemaakuntakaavassa ja lausunnossa on myös todettu seuraavasti:

”Ehdotuksessa tukeutuu viheryhteys voimassa olevaa kaavaa selkeämmin Lamminsuon suojelualueeseen ja ulottuu maakuntakaavassakin osoitettujen estevaikutusten aiheuttamien liikenneväylien ylitse. Maakuntakaavan viheryhteys on kehittämisperiaatemarkintä ja esittämistapa kaavakartalla on yleispiirteinen. Se antaa yksityiskohtaisemmalle suunnittelulle liikkumavaraa ja mahdollisuuden tarkentaa viheryhteyden sijaintia ja ulottuvuutta maastossa. Olennaisesta on, ettei ottotoiminta estä tai vaikeuta viheryhteyden toteutumista ja toimimista maakunnallisena ekologisena yhteytenä. Viheryhteyden toteutuminen riittävän leveänä ja ekologiset vaatimukset täyttävänä on edellytys sekä voimassa olevan maakuntakaavan että kaavaehdotuksen toteutumiselle. Viheryhteyden turvaaminen on varmistettava yksityiskohtaisemmalla maankäytön suunnittelulla sekä maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisen lupaharkinnan yhteydessä.”

YIT korostaa, että viheryhteystarvetta ei ole osoitettu *suunnitellulle toiminta-alueelle*, kuten hallinto-oikeuden perusteluissa virheellisesti esitetään. Maakuntakaavan mukainen viheryhteys toteutuu jo nykyisellään Lamminsuon alikulkusillan kautta, eikä ottotoiminta tule heikentämään sitä. Vastaavasti hankealueen pohjoispuolella on olemassa oleva ylikulkusilta Metsäkyläntieltä. Lisäksi hankealueen pohjoispuolinen Lammin lehtorinne jätetään koskemattomaksi, samoin hankealueen eteläpuolinen vanhan metsän luonnonsuojelualue jää ottotoiminnan ulkopuolelle. Ottotoiminta ei estä tai vaikeuta yhteyden toteutumista tai vaaranna Lammin lehtorinnettä tai em. luonnonsuojelualueita. Maakuntakaava ei muodosta estettä ympäristöluvan myöntämiselle.

Uusimaa-kaava 2050

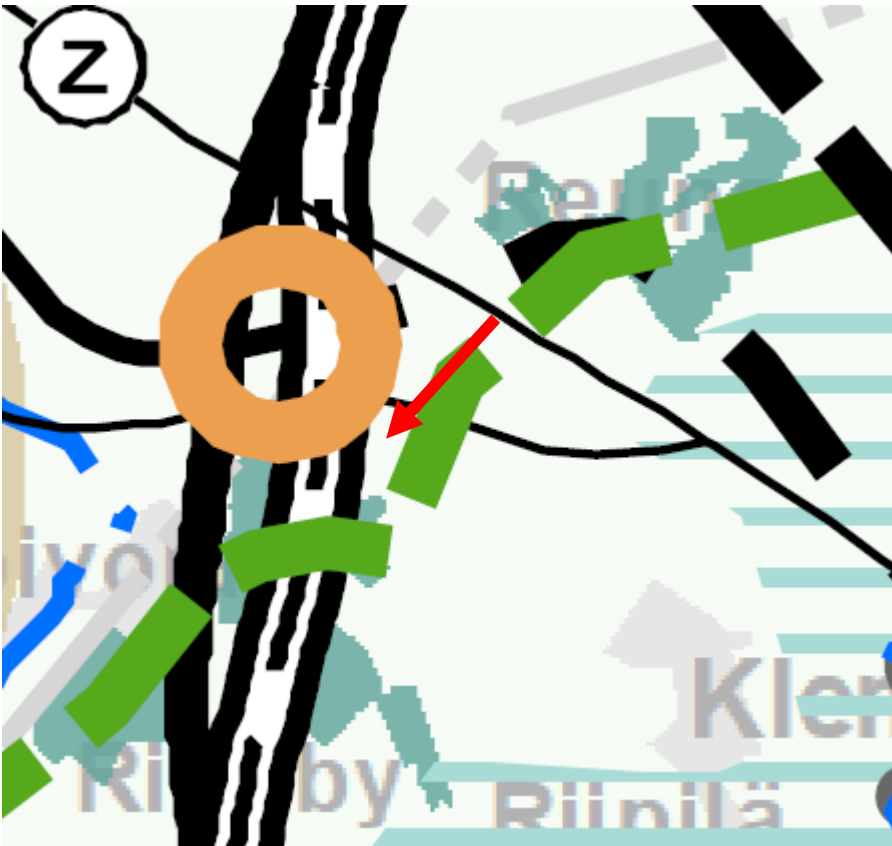
Uusimaa-kaava 2050:n luonnoksessa (kuva 1) ei hankealueelle ole osoitettu merkintöjä. Viheryhteystarve, joka on osoitettu myös Uudenmaan 2. ja 4. vaihemaakuntakaavassa, on merkitty kulkemaan Lamminsuon suojelualueelta Hämeenlinnanväylän yli vanhan metsän suojelualueelle. Kaavamerkintä ei kuitenkaan ole eksakti, eikä osoita viheryhteyden täsmällistä sijaintia.

12.10.2018

Uusimaa-kaava 2050: luonnos Merkinnyt ja määräykset -osassa on todettu:

"Kehittämisperiaatemerkinnällä osoitetaan maakunnallisesta ekologisesta ja virkistyksestä verkostosta ne yhteydet, joiden toteuttaminen edellyttää muusta maankäytöstä johtuvaa yhteensovittamista. Merkintä ei osoita yhteyden tarkkaa sijaintia eikä määritä yhteyden leveyttä maastossa."

"Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on turvattava, että merkinnällä osoitettu yhteyden säilyy tai toteutuu tavalla, joka turvaa laiston liikkumismahdollisuudet, virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet sekä ylläpitää maisema- ja luontoarvoja. Viheryhteyden tarkkaa sijaintia ratkaistaessa on selvitettävä, että yhteydellä on edellytykset toimia osana laajempaa ekologista ja virkistyksestä verkostoa."

Kuva 1. Ote Uusimaa-kaava 2050 -luonnoksesta, nähtävillä 8.10.-9.11.2018. Hankealueen sijainti merkitty punaisella nuolella.

Selostusluonnoksessa todetaan, että:

"Uusimaa-kaavan myötä on tavoitteena kumota kaikki aiemmat maakuntakaavat ja säilyttää kaavoista vain olennaisimmat liikunnallista suunnittelua edellyttävät teemat."

"Uusimaa-kaavan kokonaisuus on tarkoitus hyväksyä maakuntavaltuustossa vuoden 2019 aikana."

Uusimaa-kaava 2050 ei tule muodostamaan estettä ympäristöluvan myöntämiselle.

Klaukkalan osayleiskaava

Hallinto-oikeuden päätöksessä on otettu esille myös Nurmijärven kunnanvaltuuston 27.1.2016 hyväksymä Klaukkalan osayleiskaava, jossa on esitetty maakunnallisesti merkittävä ekologinen yhteys Luhtajoelta kohti Lamminsuon luonnonsuojelualuetta. Luhtajoen ja Lamminsuon suojelalueen sekä hankealueen väliin jää valtatie 3. Ottotoiminnalla ei ole vaikutusta ekologisen yhteyden toteutumiseen Luhtajoelta Lamminsuon

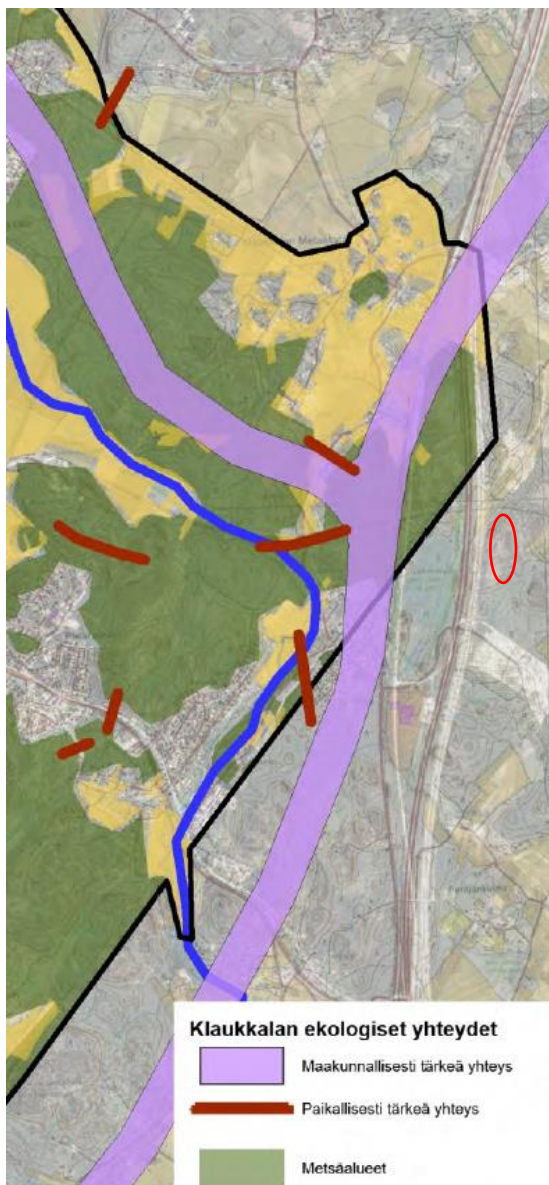
12.10.2018

luonnonsuojelualueelle. Osayleiskaavaa varten tehty selvitys *Ekologiset yhteydet Klaukkalan alueella* (Lammi & Routasuo, Enviro 29.10.2014) osoittaa maakunnallisesti tärkeän ekologisen yhteyden selvästi hankealueen pohjoispuolelle.

Selvityksessä (Lammi & Routasuo, 2014) on todettu, että:

"Ekologinen yhteys ja viheryhteys sekoitetaan käsitteinä usein toisiinsa. Viheryhteydellä eli viherkäytävällä tarkoitetaan yleensä ihmisten virkistysmahdollisuuksia tai liikkumista tukevaa yhteyttä, jollainen ei aina toimi ekologisena yhteytenä. Ekologinen yhteys ei myöskään ole kaavoituksessa eläimille "varattava" kulkureitti tai alue, vaan olemassa oleva alue, jota eläimet ennestään käyttävät kulkureittinä."

Selvityksessä on esitetty maakunnallisesti tärkeä ekologinen yhteys 150 metrin levyisenä. Kuvassa 2 on ote Klaukkalan osayleiskaavasta, jossa hankealueen pohjoispuolinen ekologinen yhteys on osoitettu. YIT viittaa vielä selvitykseen ja korostaa, että maakunnallinen ekologinen yhteys on siis olemassa hankealueen pohjoispuolella, eikä nyt haettava ottotoiminta ole este sen toteutumiselle. Osayleiskaava ei muodosta estettä ympäristöluvan myöntämiselle.

Kuva 2. Ote Klaukkalan osayleiskaavan liitteestä 15. YIT:n hankealue merkattu punaisella.

12.10.2018

3 Yhteenveto

Ympäristönsuojelulain mukaan ympäristölupa on myönnettävä, kun luvan myöntämisedellytykset ovat olemassa. YIT:n lupahakemuksen mukaiselle toiminnalle ei ole kaavoituksellista estettä. Toiminta on järjestettävissä hakemuksen mukaisesti ja lupamääräyksen siten, että ympäristönsuojelulain mukaiset luvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Toiminta ei aiheuta mitään sellaisia vaikutuksia, mitkä eivät olisi lupamääräyksen hallittavissa. Näin ollen luvan myöntämisen edellytykset ovat kiistatta olemassa.

Kuten hallinto-oikeus on itsekin valituksenlaisessa päätöksessään todennut, sen olisi tullut palauttaa asia lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi. Hylkäämällä YIT:n valituksen vetoamalla virheellisesti muihin kuin oikeusvaikutteisiin kaavoihin ja lisäksi tulkitsemalla virheellisesti lupahakemuksen kohteena olevan toiminnan haittaavan kohtuuttomasti hanke-alueen kaavoituksen mukaista käyttötarkoitusta, hallinto-oikeus on tulkinnut voimassa olevia säännöksiä lainsäätäjän tarkoitusta poikkeavasti. YIT:n näkemyksen mukaan hallinto-oikeuden päätös tulee kumota ja asia palauttaa Vantaan ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

YIT Infra Oy

Suvi Sasi-Gouatarbès
Päälakimies, Helsinki

Valituksen valmisteluun ovat osallistuneet ympäristöasiantuntijat Heli Hiltunen (insinööri YAMK) ja Kristiina Hänninen (DI).

LIITTEET

1. Vaasan hallinto-oikeuden päätös nro 18/0345/1, 14.9.2018, dnro 00114/17/5109
2. Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös 20.2.2015, dnro ESAVI/242/04.08/2011
3. YIT Infra Oy:n valitus 20.1.2017
4. YIT Infra Oy:n vastaselitys 30.6.2017
5. Uudenmaan liiton lausunto dnro 26/05.03.04/2016, 13.6.2016 § 87
6. Valtakirja